

BRAHE ERIC.

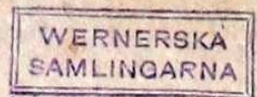
123:25:172(b.) / 5.

Boisjeu
(M)

För detta
Öfwersten
Brefve ERIC BRAHES
INSTRUCTION

För Des unga Son
Bref PEHR BRAHE.

STOCKHOLM,
Tryckt af Pet. Jör. Nyström.

1756

Imprimatur.

N. von OELREICH

Mitt hjertans kära Barn,

PEHR BRAHE.

Den i dag öfwer mig sagde Dom sätter mig utur tillstånd, at lemna dig nu annat wermåle af min faderliga kärlek för dig, än at lämna dig här några påminnelser, hwilka jag wet Gud lærer gifwa dig den nåd, at icke försmå, utan anse dem såsom flytande af ett ömt bröst, hwilket af egen olycka och erfarenhet kan gifwa dig säkraste warningen, och således denna sin skyldighet ej glömma kan.

1:o. Jag lämnar nu dig en huld Moder, hwars fotspår en odm Son ej wore wård at kyssa. Om hennes kärlek för dig twistlar jag ingalunda, men du blir mig på HERRans dag ansvarig, om du icke städse bemöter henne med kärlek, ömhet, huldskap, tjenst, lydna och tjenstakrighet. Kom ihog, at enär HERRen dig ärena gifwandes warder, så skal du uti omwårdnad för henne och dess wäl företräda så wäl ditt som mitt ställe, och låt hennes suckar icke blifwa stenar på ditt samwete, de wåltas ej af med förutfattade inbilningar, utan sådant fråsives åter på Domsens dag.

2:o. Som hon ej lærer underlåta, at bidraga alt hwad henne är möjligt til din underwisning och kundskaps erhållande, uti hwad en Gudfrugtig, Arlig, Redlig och Lagbunden Medborgare behöfwer, så wimm-lägg

lägg dig först, at sedan du sådt kunskapen, lära känna din Gud, hwad Han är, och huru underligen Han styrer alt; Tro och war i Jesu Namn försäkrad, at enär werlden eller sällskap wil inbilla dig, at den eller den synden icke är så stor, man måste göra som de andre, eljest kan man icke vara med; så äro detta wägar ifrån Gud, hwilka leda ju mer och mer til förderf; så snart dig någor dylikt föreställer, så bed Herrens Nåd akta dig, at du ej går med; Sinn alltid up andra syflor, och fölg dem ondrom ej på deras wägar. Stig aldrig up, eller lägg dig, utan at hafwa bedt Gud med någon bön, ty suckarne äro wäl gode, men werlden betager andakten och gör så korta snickar, at den eller den syflan aldeles förtager dem.

3:o. Om du kommer i stora werlden, akta dig för det, som kallas, göra allting med, hwad andre begynna, ransaka noga först, om det stämmer in med hwad du wet af Guds och werldslig Lag: Sinn du det icke sådant, så gå bort.

4:o. Akta dig för många wänner; det är omöjligt, at de alla kunna vara upriktige, hållt om du kommer i wälstånd. Låt aldrig någor få 2:ne gånger framkomma med något förslag, som du ej finner öfwerensstämma med dina Christendoms och undersäteliga pligter; tro säkert, at sedan du lånar drar, så, om du ock icke sielf går derutinnan in, låna de wäl ditt namn. Yppa, såsom Lagen bjuder, hwad du ej bör tåga med, och tro icke, at wänstaps skyldigheten är större, än det Landets Lag, som du bebör.

5:o. Blir du uti anseende, lita icke på dig sielf och dina talens; finner du något orätt, bed Gud hjälpa dig, at kunna draga dig derifrån, ty werlden är sådan, at man icke alltid kan hålla tillbaka. Spegla dig uti din Faders olycka.

6:o. Om du eljest kan söda dig, gå icke uti tjenst, och tag ej brödet bort för den fattigare, utan lef af ditt eget. War mån om Friheten och Lagens bestånd. Ära Konungen, men sök icke Öfwerhetens förtroende, och kom ihog, at din Fader warit den enda af hela Aitten, som, med alt menniskeligit förakt för Favoritkap, likwäl, til sin olycka, stött sig på Hofstrappornas salta halka; endast deraf, at han glömt Guds styrkande hand, och förlitat sig derpå, at förr än något ondt skal ske, så kunde han wäl hålla tillbaka. Men ej kommit ihog, at andre kunde göra, hwad han icke wille hafwa gjort. Märker du i framtiden oentighet kunna bliwa inom Kongliga Huset, det Gud afwände, håll dig alltid ifrån, at vara någons rådgifwäre; fölg hwad Lagen säger, och lef hederligen och wäl med alla.

7:o. Håll dig aldrig til ett partie i landet, utan stå på egen botn; säg din mening med bested, och rätta dig efter Lagens förstånd. Tro aldrig med säkerhet, at du kan hålla rätta wägen af dig sielf, utan bed Gud derom flitigt, och tro, at hwad dag du detta försummar, så är ditt förderf så mycket närmare, om Gud ej hjälper tillbaka.

8:o. Hedra och ära din Släkt och alla människor, och tro, at det är bättre göra för nyckel härutinnan än låta något fela; samt wet, at höflighet ej är balleffe; utan at tänka illa, at söka emhälla detta med falska steg, det är balleffe uti sådana mål.

9:o. Förtro dig ej åt många, aldraminst åt dem, som äro fallna för werlden, eller egit interesse; men så länge du kan, så wälj dig en wän, hvars tankesätt du aldeles känner, och hvars interesse ej kan wara at bedraga dig; ty någon måste man hafwa at ibland öfna sitt hjerta före. Det lärer du ock finna en af de härligaste ägtenstaps förmåner.

10:o. Låt skönhet och werldenes artighet ej föra dig til ägtenstap, bestäma först, hwad besvär detta med sig förer, huru snart fågring och artighet, som den nu kallas, förgår, och sök en sådan maka, som är upfödd i Gudsfrugtan och ärbarhet, samt hwilkens stadighet och bestedeliga upförande altid kan göra en Man lycklig; Och anse med förundran, huru Gud underligen fört din Fader, som gifwit honom twänne så älskansvärda fåra Hustrur.

11:o. Gör aldrig större skat, än du kan behöfwa; låna aldrig större penninge-summor åt någon, än at du ej må skadas til ditt wälstånd, om det ej blir betalt; ty oaktadt alla sagra ord, så lånar man sin wän, men kräfwer sin owän. Så aldrig i borgen för någon.

12:o. Skal du resa i främmande land, så res icke förr, än du förstår och känner prænotiones theologicas,

cas, så at du ej må bli förförd til falska begrep om siewa Religion ns sannhet och grund. Ränn Fader neslandet först med des hushållning, res at se, hwarutinnan den kan uphjelpas, men lägg dig ej på at föra in främmande sedwanor, utan kom ihog, at Ewensta Nationen älskar stadighet och alswarlsamhet.

13:o. Hwar gång dig något lyckligt tillfaller, så förhåf dig icke; kom ihog, at Herren wil se, huru du lyckan bära kan; tacka Gud och anse henne så som en hal profften. Så ofta dig händer någon sorg och motgång, wörda Herrans hand, bär detsamma med tolamod, och tro säkert, at hwart och ett äro påminnelser, at du bör hålla dig til honom, och komma ihog, at du hafwer syndat, samt omwända dig genom de medel, som Salighetsordningen föreskrifwer.

14:o. Skjut icke up ena gången efter den andra med Mattwards gåendet, ty alt sådant är påfund af den onda andan, at behålla tankarna wid det werldsliga.

15:o. Skulle din Öfwerhet fråga dig något råd i des företagande, så wisä dem med underdånighet til dem, som detta ämbetet beklåda; och gå icke obuden til rådgifwारे. Du torde wäl tro, at det är hvars Undersätares plikt, at råda sin Öfwerhet; men frågas dig något olagligt, så påmin dig, hwad Lagen säger, at ej derutinnan ingå; sker det annan gång, gif det wederböriligen tillkänna; frågas dig åter något lagligt, så wis ifrån dig på dem, som råda skola. Skulle fåfången förleda dig at tjena, och du sielf blefwe Rådsperson,

person, så git ej andra råd i Cabinettet eller Kam-
maren, än som kunna stå i Råds-Protocollet.

16:o. Kommer ditt kära Søn, som ännu är okänt,
fram, så omfamna detsamma med kärlek och för-
troende, såsom af ditt eget blod det är, samt sista pan-
ten af din Far och Moders kärlek. Herren beware
din ingång och utgång, Han ledsage och före dig uti
sin frugtan på alla dina vägar, samt upstage dig på
ändalyktone med äro, för Jesu Christi dyra förtjenst
och förskyllans skull. Så få wi där råkas och sjunga
ett ewigt Hallelujah. Amen, i Jesu Namn, Amen!

Stockholm, den 16 Julii 1756.

ERIC BRAHE.

